

حفظ محیط زیست

اتریش یکی از فعالترین کشورهای اروپا در مسئله محیط زیست است. تا آنجا که بسیاری از جوامع اروپایی همچون اتحادیه اروپا این مسئله را در بیانیه های خود عنوان کرده اند. در گزارش اتحادیه اروپا آمده بود که اتریش، فنلاند و سوئد با ورودشان به اتحادیه اروپا سطح سیاست محیط زیست اروپا را ارتقاء خواهند داد.

هوا

از سال 1980 میزان تولید و تشعشع (امیسیون) دی اکسید گوگرد تا 80% کاهش یافته است. این میزان در سال 1998، به مقدار 46000 تن بوده که با این احتساب مقدار امیسیون اکسیدهای نیتروژن بین سال های 1980 تا 1998 قریب 25% کاهش یافته زیرا میزان سالیانه پیشین آن 170000 تن بوده است.

مقدار تولید ترکیبات فرار ارگانیک توسط انسان از سال 1988، به میزان 37% کاهش یافته است. در طی قرارداد «اهداف کیوتو» اتریش خود را موظف به کاستن گازهای گل خانه ای که موجب تخریب جو میشود، کرده است. هدف این طرح کاهش امیسیون گازهای «گل خانه ای» بین سال های 1990، 2008-2012، تا 13% است.

در سال 1998 میزان آمیسیون گاز کربنیک و مهمترین گاز های گل خانه ای بالغ بر 66/6 میلیون تن بوده است.

انرژی های قابل تبدیل

یکی از عوامل مهم کاهش گاز کربنیک، استفاده از انرژی های قابل تبدیل همچون باد و خورشید برای تولید گرما است.

در سال 1994، به میزان 26/4% انرژی مصرفی از طریق منبع های قابل تبدیل تأمین شده است. همچنین از آغاز سال 1997 قریب 146 میلیون متر مربع کلکتور های خورشیدی (سلول های خورشیدی) و دستگاه ها و نیروگاه های بادی با بازده سالیانه 11/8 مگاوات فعال شده اند.



آب

دو کشور اتریش و سوئیس هر دو «کاخ های آبی» خوانده میشوند. ارزش منابع آبی اتریش تنها در مقدار آن نیست بلکه آب اتریش از کیفیت مطلوبی برخوردار است. ذخیره آبی اتریش سالیانه بالغ بر 84 میلیارد مترمکعب است که حدود یک سوم آن آب های زیرزمینی و 29 میلیارد مکعب آن آب های جاری از کشورهای دیگر است.

که در این کشور جریان دارد. مصرف آب سالیانه اتریش 2/6 میلیارد متر مکعب است و برای آب قابل شرب سالیانه احتیاج به 700 میلیون مترمکعب میباشد. نود نه درصد این میزان توسط آب های زیرزمینی و چشمه ای تأمین میشود.

یکی از عناصر مهم در کیفیت آب های زیرزمینی میزان نیترات موجود در آب است. 18% از محاسبات نشانگر گذشتن از حد 45 میلیگرم در لیتر را هستند. صنعت کشاورزی و کودهای مصرفی در این صنعت مهمترین عامل افزایش میزان نیترات بوده ولیکن مواد ضد آفت گیاهان که دارای «آترازین» است نیز از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. به همین دلیل از سال 1995 استفاده از «آترازین» در ضد آفت ممنوع شده است. با احداث دستگاه ها و ایستگاه های تصفیه کیفیت آب رودخانه ها بهبود یافته اند. همچنین قریب سه چهارم آب فاضلاب در اتریش توسط مراحل بیولوژیک تصفیه میگردند. در این طرح مورد حمایت وزارت کشاورزی، جنگل بانی، محیط زیست و اقتصاد و آب نیز واقع شده است.



حمایت از منابع آب

اقدامات بسیاری نیز پیرامون بهبود آب دریاچه های اتریش صورت پذیرفته که با احداث و استفاده از دستگاههای تصفیه

آب اكثر درياچه هاي اتريش كيفيت آب قابل شرب را بدست آورده اند. از سال 1945 قريب 190000 هكتار مناطق مرطوب توسط دولت و مردم خشك شده به همين دليل دولت اتريش سعي بر احياي مجدد اين اراضي را دارد و در راستاي قرارداد بين المللي «رامزار¹» براي حمايت از مناطق مرطوب قريب 103000 هكتار از اين مناطق تحت حمايت قرار گرفته است.

زباله

ميزان توليد زباله اتريش روز به روز افزايش يافته وليكن مقدار تجمع زباله، در زباله داني ها كمتر ميشود. علت اين امر روند جمع آوري و بازيافت زباله ها در کشور است.

بين سالهاي 1993 و 1996 اين جمع آوري و بازيافت حدود 50% يعني از 839000 به 1263000 افزايش يافت كه در اين ميان جمع آوري اجناس پلاستيكي و مصنوعي تا 95%، مواد زايد طبيعي همچون بازمانده مواد خوراكي تا 97%، پوشاك و نساجي تا 50% و فلزات تا 43% افزايش يافته است. همچنين جمع آوري كاغذ و شيشه نيز به ميزان 26% و 8% افزايش يافته است.

مقدار «خاكرويه بازمانده» كه كنايه از مواد زباله اي تفكيك نشده است حدود 13% يعني از 1488000 به 1291000 کاهش يافته است و مقدار زباله انباشته شده در زباله دانيها 8% يعني

از 1372000 به 1260000 تن کاهش یافته است. در صورتیکه مقدار کل زباله تولید شده قریب 11% یعنی از 266000 به 2780000 افزایش یافته است. از سال 2004 تنها زباله هایی که بر روی آنها با روش حرارتی و یا بیولوژیک-مکانیکی تغییراتی صورت گرفته است را می توان در زباله دانی ها جمع آوری کرد.

مقدار زباله های خطرناک در سال 1998، به میزان 760000 تن بوده است و در سال 1996 قریب 20000 تن مواد خطرناک وارد و قریب 40000 تن از اتریش صادر شده است. از بین بردن زباله های خطرناک احتیاج به اسناد ویژه برای ثبت دارد. در کل هدف وزارتخانه مسئول جلوگیری از ایجاد بیهوده زباله بوده و بهمین دلیل در بسیاری از بخشهای جامعه همچون کارگاههای دباغی، بخش پزشکی، ریختگری، بخش پوشاک و خوراک و مکانیکی ها و برنامه ای ویژه ای برای جلوگیری از ایجاد زباله و گسترش جمع آوری آن وضع شده اند.

زباله های قدیمی

منظور از زباله های قدیمی اماکن و انبارها و یا کارگاه های متروکه و قدیمی ای هستند که موجب زیان به سلامتی جامعه و یا تخریب محیط زیست میشوند. در دفتر ثبت این اماکن (از ژانویه 1999) قریب 2303 انبار قدیمی و 173 کارگاه متروکه ثبت شده و برای نابودی این زباله های قدیمی، مالک مجبور به پرداخت مبالغی به

دولت است البته مبلغ مذکور بستگی به نوع، جنس، نحوه و طرز نگهداری دارد.

هزینه ناشی از این پاکسازی زباله ها بین سال های 90 تا 1997 نزدیک 1/9 میلیارد شیلینگ بوده که طی یک برنامه زمان بندی مبالغ دریافتی از مالکین بیشتر میشود. در سال 2000 این مبلغ 800 میلیون شیلینگ و در سال 1997، 447 میلیون بوده است.

آمد و شد شهری

رفت و آمد شهری و استفاده از وسایل نقلیه شخصی، مصرف انرژی در اتریش را نیز بالا برده است تا آنجا که در حال حاضر یک سوم کل انرژی مصرفی، مختص به آمد و شد وسایل نقلیه شخصی بوده که دو سوم سوخت نفت را در بر میگیرد. با 81% حجم آمد و شد خیابانی بیشترین سهم را در آن داشته که قریب 30% تشعشع (امیسیون) گازکربنیک و قریب 60% اکسیدهای نیتروژن ناشی از وسائل نقلیه در شهر تولید میشود.

اتریش در سال 1985 بنزین معمولی بدون سرب را وارد بازار نمود و در سال 1987 استفاده از کاتالیزاتور اجباری شد. در سال 1991 برای راننده خودروها قوانین مشکل پیرامون دود ماشین ها وضع شدند. در سال 1993 استفاده از بنزین با سرب ممنوع گردید و در سال 1995 میزان گوگرد برای سوخت دیزلی (گازوئیلی) با 0/05% ثبت شد که از سال 1990 این مورد شامل حال بنزین نیز گردید.

همچنین در سال 1995 حداکثر میزان بنزل در بنزین با سه درصد در حجم ثابت شد از سال 1996 شرکت های اتریشی داوطلبانه بنزین سوپرپلوس را ارائه میکنند که دارای یک درصد در حجم بنزل است. بین سال های 1980 تا 1995 از طریق کنترل بیشتر خودرو های قدیمی و با توسعه فن آوریهای جدید برای موتور ماشین ها، میزان

امیسیون مونواکسید کربن 30% کاهش یافت. وزارتخانه کشاورزی، جنگلبانی، محیط زیست و اقتصاد آب از طرح ها و برنامه های پژوهشی بسیاری حمایت می کنند. هدف این پروژه ها تولید سوخت های بهتر، گسترش جهانگردی بدون خودرو است.

آمد و شد شهری مهمترین منبع تراکم و آلودگیهای صوتی است. اقدامات انجام شده برای جلوگیری از آلودگی صوتی، ممنوعیت تردد برای کامیون ها و خودرو های پرسرو صدا و تعیین مرز صدا برای ماشین ها است. در سال 1993 قوانینی نیز پیرامون حدود صدا برای راه آهن وضع گردید.

انرژی هسته ای

در سال 1979 اتریش، با تصویب «قانون ممنوعیت استفاده انرژی هسته ای» بهره برداری از این نوع انرژی را ممنوع کرد و پس از فاجعه چرنوبیل فعالانه سیاست ضد اتمی خود را پیش گرفت. هدف اتریش در حال حاضر تأسیس یک اروپای مرکزی فاقد انرژی اتمی است. در سطح جهانی اتریش از فعالیت های سازمان انرژی اتمی جهانی (IAEA) بعنوان یک ارگان کنترل کننده و

از تلاش های گوناگون در گسترش بودجه تحقیقاتی در زمینه انرژی غیر هسته ای برنامه EURATOM حمایت میکند.

اتریش چنین اعتقاد داشته که رآکتورهای اتمی کشورهای کاندید ورود به اروپا میبایستی با استانداردهای اروپای غربی برابری کند. چرا که برای اتریش ورود این کشورها به اتحادیه اروپا با وجود رآکتورهای ناامن عملی نامسئولانه میماند. در سطح اتریش 336 ایستگاه سنجش رادیواکتیو وجود دارند.

قابل توجه اینکه یکی از رفراندوم های صورت گرفته در اتریش پیرامون رآکتور اتمی «تسونتن درف²» بود که پس از ساخت و تکمیل بعثت عدم موافقت مردم بکار نیفتاد. در حال حاضر اتریش با بکار انداختن مجدد رآکتور «تملین³» که در کشور چک قرار دارد، شدیداً مخالفت میکند.

¹ Ramsar

² Zwentendorf

³ Temelin